

MARCYJONISTA (7) *sb m*

marcyjonista (7), [**marcyjanista**].

Wszystkie a jasne; teksty nie oznaczają ó.

sg N marcyjonista (1). ◇ pl N marcyjonistowie (3) WujJud (2), WujNT, marcyjoniste (1) SkarŻyw.

◇ G marcyjonist(o)w (1). ◇ I marcyjonisty (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek sekty gnostycznej założonej przez Marcjona w II w., przeciwstawiającej sprawiedliwego Boga Starego Testamentu Bogu miłości Nowego Testamentu (7) : A tak wam tey Kálwinowey náuki y włafni iego wczniowie Márcyonistów albo Rycheristów niepozwoła WujJud 177, Mm5v; á drudzy ktorzy fię zá Márcyonem puścili: iufz nie Chrześcíanie/ ále Márcyonistów názwáni są. SkarŻyw 394; WujNT 309.

[W połączeniu szeregowym: Włfyfcy Aryanowie/włfyfcy Donatówte/ Márcyónistów/ [...] y co kolwiek było Heretyków y odłfczpieńców/ włfyfcy fye o tę opokę [Kościół] [...] zbili ZebrzydOdpow h4.]

Wyrażenia: »marcyjonista heretyk« [szyk 1:1] (2): Pomstá Boża nád Heretykámí Márcyonistów. SkarŻyw 87 marg, 86.

»kacerstwo marcyjonistów« (1): to miéscé łúży przeciwko Kácerstwu Márcyonistów y Mánicheuszow/ y Tátianá Pátriárchy Enkrátów WujJud 198.

Cf [MARCYJANIN], MARCYJONITA

AL